

Bir Kahramanlık Destanı:

Milli Mücadele

İZMİR'İN DAĞLARINDA

ÇİÇEKLER AÇAR

Metafor
Çocuk

On kitaplık “**Bir Kahramanlık Destanı: Milli Mücadele**” serisinin yayın ve telif hakları Metafor Yayıncılığa aittir.

Yazan

Tuna DURAN

Resimleyen

Murat SEVİNÇ

Sertifika Nu.

49510

BASIM YERİ

Korza Basım

Metafor
Çocuk

Mutlu Mahallesi İmam Alim Sultan Caddesi No:101 MAMAK/ANKARA

Tel: 0 505 442 78 13

www.metaforyayinlari.com

İzmir'in Dağlarında Çiçekler Açar

Güneş dağların ardından yavaş yavaş yükselirken kayalara vuran ışıklar, Niş Dağı'nda yeni bir günü haber veriyordu. İzmir'in etrafında bulunan dağlardan biri olan Niş Dağı, güzel çiçekleri, mis gibi havasıyla tanınırdı. İzmir'in sıcakından bunalanlar soluğu bu dağın yaylalarında alırdı. Ne güzeldi İzmir'in dağları, ne güzeldi İzmir'in çiçekleri...

Fatma da İzmir'in çiçeklerini çok severdi. Mevsim bahar olduğunda fırsat bulduğunda Niş Dağı'na koşardı. Zaten mahalledeki herkes de onun bu sevgisini bilirdi. Dağlarda yetişen çiçekleri, otları en iyi o bilirdi. Aslında bu yetenek ona, babaannesinden geçmişti. Babası, Balkan Savaşı'nda şehit düşünce, Fatma'ya babaannesini bakmış, büyütmüştü. Annesi çok küçükken hayata veda ettiği için Fatma, ailesi olarak sadece babaannesini biliyordu. Yıllarca babaannesini ile birlikte dağları gezdiği için nerede hangi ot yetişir aklına kazınmıştı.

Fatma, mayıs ayının sıcak bir gününde her zaman olduğu gibi dağlarda ot toplamak için erkenden kalkmıştı. Babaannesesi tabii ki ondan önce kalktığı için evin içinden mis gibi kokular yayılıyordu. Bu koku, Fatma'nın çok sevdiği otlu, peynirli gözleme kokusuydu. Babaannesine ne kadar ısrar etse de bu gözlemenin tarifini alamamıştı. Fatma kokuyu takip ederek kapıya kadar çıktı. Ardından da konuşmaya başladı:

– Nene, gene burnumu takip ettim. Galiba otlu, peynirli gözleme var.

– Evet, kızım. Gel hemen sıcakken ye!

– Zaten kurt gibi açım! Bugün üç tane yiyebilirim.

– Karnını iyice doyur. Bugün işin çok! Benim artık dizlerim eskisi gibi değil! Benim için gerekli otları toplarsın. Ağrılarımı iyi geliyor.

– Tabii ki toplarım. Hem zaten mahalleden arkadaşlarım da benimle geliyor. Beni merak etme!

– Dikkatli git, dikkatli gel! Bugünlerde etraf çok tehlikeli... Yunan gelecekmış diyorlar...

– Yunan mı? Ne işi varmış ki onların burada?

– Büyük Osmanlı savaşı kaybetti. Bu Yunan uslu durmaz, İzmir'i kendine ait sanır. Bu yüzden de işgale gelir derler. Yolda dikkat et kızım.

– Peki, nene...

Fatma, gözlemelerini afiyetle yiyip hemen torbasını alıp yola düştü. Nenesinin ördüğü torbanın içine birkaç tane de gözleme koydu. Bir süre yürüyüp onu bekleyen arkadaşlarının yanına geldi. Bu mahalle, İzmir'in eski bir mahallesi idi. Mahallede yaşayanlar, birbirlerini tanır, bilirdi. Bu yüzden de çocuklar, her zaman birlikte gezmeye giderdi. Bugün de İzmir'in güzel çiçeklerini toplamak için birlikte dağ yamacına gideceklerdi. Bu iş, aynı zamanda onlara para da kazandırıyor. İzmir'in çarşılarında, topladıkları çiçekler de otlar da iyi fiyattan satılıyor. Zaten Fatma da bu iş sayesinde nenesine yardım edebiliyordu. Savaş uzun sürdüğü için iş bulmak da para kazanmak da çok zordu. Neyse ki nenesi ona çok değerli bilgiler öğretmişti. Hangi yoldan, ne zaman geçeceğini bile bilen Fatma, hangi çiçeğin ne zaman çıkacağını da bilirdi. Tabii bir de otların zamanı vardı. Her ot, doğru ayda doğru mevsimde toplanmalıydı.

Fatma, arkadaşlarını görünce hemen haykırdı:

– Çocuklar! Bu taraftan gidiyoruz.

Arkadaşları, Fatma'yı görünce çok sevindiler. Onun sayesinde bir işleri olmuştu. Dağdan topladıklarını satıyorlar, böylece ailelerine yardım ediyorlardı. Vakit kaybetmeden onu takip edip yürümeye başladılar.

Uzun yürüyüş, bir patikanın girişinde son bulunca Fatma bir kez daha arkadaşlarına seslendi:

– Şimdi sessiz olun! Hayvanları rahatsız etmeyelim. Beni izleyin!

Fatma yavaşça patikadan yukarıya tırmanmaya başlayınca, arkadaşları da onu takip ettiler. Bir süre sonra ağaçların arasından geçip geniş bir alana geldiler. Burada

hiç ağaç yoktu. Her yerde mis gibi çiçek kokuları vardı. Renk renk çiçeklerin güzelliği birbirine geçmişti. Çocuklar bir süre manzaraya hayran hayran baktılar.

Fatma arkadaşlarının hayran hayran bakışlarına ara vermek için onlara seslendi:

– Şimdi, çok değerli olan adaçayını toplayacağız. Toplarken çok dikkat edin. Bitkiye zarar vermeyin!

Çocuklar, daha önce de bu işi yaptıklarından hızla işe giriştiler. Bir-iki saat devam eden iş sonunda hepsi de

çok yoruldu. Torbalar dolduğu için hepsi de çok mutlu-
luydu. İzmir Adaçayı, sadece İzmir’de değil, Manisa’da
bile çok aranırdı.

Bu yüzden fiyatı çok yüksekti. Fatma da arkadaşla-
rı da bu verimli geçen toplama yüzünden çok sevindiler.
Biraz ara verip yemek yemeleri gerekiyordu. Bu yüzden
Fatma, onlara seslendi:

– Şurada manzaralı bir kaya
vardır. Oraya gidelim. Hem ye-
mek yeriz, hem de İzmir’i izleriz.

Çocuklar hep birlikte kaya-
ya gidip torbalarından yemek-
lerini çıkardılar. Hepsi de acık-
mıştı. Hemen yemeğe oturdular.
Çok geçmeden de ne var ne yok
yediler. Bir yandan İzmir’e bakıp
bir yandan da mis gibi havada
yemek, onları bir kez daha mutlu
etmişti. Yemeğin sonunda Fat-
ma’nın gözüne takılan bir gö-
rüntü oldu. Denize bakınca çok
uzaklarda gemiler gördü. Çok
uzak oldukları için görülmeleri
çok zordu. Kaç tane olduklarını

